

พระธรรมดาเนียล - ตอนที่สามสิบสอง

จากสิ่งโตสู่การล่อลวง: การศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับดาเนียล 6 และคำพยากรณ์ปลายยุค

Jeff Pippenger

2023-12-27

ดาเนียลบทที่หก เป็นเส้นที่สามในหกบทแรกของพระธรรมดาเนียล

ซึ่งนำเสนอภาพประกอบของวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์โดยตรง ในบทที่สาม รูปทองคำของเนบูคัดเนสซาร์ และชายผู้ทรงคุณธรรมทั้งสาม เป็นตัวแทนของธงสัญญาณซึ่งถูกชูขึ้น และชาวโลกทั้งสิ้นได้เห็น

แล้วกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ทรงส่งไปเรียกบรรดาอุปราช ผู้ว่าราชการ นายกอง ผู้พิพากษา
เจ้ากรมพระคลัง ที่ปรึกษา นายอำเภอก และบรรดาผู้ปกครองมณฑลทั้งหลาย
ให้มารวมพิธีถวายรูปเคารพซึ่งกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้ทรงตั้งขึ้น ดาเนียล 3:2

ในบทที่สาม ผู้ทรงคุณธรรมทั้งสามปฏิเสธที่จะกราบลง

และการกระทำของพวกเขาได้นำการข่มเหงแห่งเตาไฟมาสู่พวกเขา

ขณะที่ดาเนียลในบทที่หกคุกเข่าลงวันละสามครั้ง และการกระทำของเขาได้นำการข่มเหงแห่งถ้ำสิงโตมาสู่เขา
บรรทัดซ้อนบรรทัด เหตุการณ์เหล่านี้เป็นภาพแทนของการข่มเหงภายใต้กฎหมายวันอาทิตย์ในฐานะการตัดสิ
นใจเรื่องการนมัสการ ซึ่งในทั้งสองกรณีนั้น ผู้สตัยชื่อได้ตัดสิ้นใจไว้แล้ว

ผู้ที่ถูกแทนโดยการผสมผสานของสามและหนึ่งซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน
ได้หยั่งรากมั่นคงอยู่ในความจริงก่อนที่การเขย่าแห่งการข่มเหงจะมาถึง

“บุตรสวรรค์กล่าวว่า ‘จงปฏิเสธตนเอง; ท่านทั้งหลายต้องก้าวไปอย่างรวดเร็ว’
พวกเราบางคนมีเวลาได้รับความจริงและก้าวหน้าไปที่ละชั้น
และทุกอย่างก้าวที่เราได้ก้าวไปนั้นได้ให้กำลังแก่เราเพื่อจะก้าวต่อไปในขั้นถัดไป
แต่บัดนี้เวลาก็เกือบสิ้นสุดแล้ว และสิ่งที่พวกเราใช้เวลาหลายปีเรียนรู้
พวกเขาจะต้องเรียนรู้ภายในเวลาไม่กี่เดือน พวกเขาจะต้องมีหลายสิ่งที่จะต้องเลิกเรียนรู้
และมีอีกมากที่จะต้องเรียนรู้ใหม่
ผู้ที่ไม่ยอมรับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายและรูปของมันเมื่อถูกขู่คุกคามได้ออกไปนั้น
จะต้องมีความแน่วแน่เดี๋ยวนี้ที่จะกล่าวว่า ‘ไม่ เราจะไม่ยอมรับถือสถาบันของสัตว์ร้ายนั้น’ Early Writings,
68.

ในบทที่ห้า กฎหมายวันอาทิตย์กำลังกล่าวถึงจุดจบของสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดินโลก

และการพิพากษาที่นำมาโดยศัตรูซึ่งเข้ามาทางกำแพง

ในคืนนั้น เบลซัสซาร์กษัตริย์แห่งชาวเคลเดียถูกประหารเสีย และดาร์อัชชามีเดียก็ได้รับราชอาณาจักร
เมื่อมีอายุประมาณหกสิบสองปี ดาเนียล 5:30, 31

ในบทที่หก มีการระบุถึงการประทับตราคนของพระเจ้า

โดยมีตราประทับของกษัตริย์ที่ประทับไว้เหนือถ้ำสิงโตเป็นภาพแทน

และมีการนำก้อนหินมาก่อนหนึ่งมาวางไว้ที่ปากถ้ำ
และกษัตริย์ได้ทรงประทับตราด้วยพระราชลัญจกรของพระองค์เอง
และด้วยตราของขุนนางทั้งหลายของพระองค์ เพื่อมิให้สิ่งที่ได้กำหนดไว้เกี่ยวกับดาเนียลนั้นเปลี่ยนแปลงไป
ดาเนียล 6:17

ทั้งสามแนวล้วนมีส่วนประกอบกันขึ้นเป็นลักษณะของธงสัญญาณที่ถูกชูขึ้นในเมฆ
ในโมงยามแห่งแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ในวิวรรณ์บทที่สิบเอ็ด

และเขาทั้งหลายได้ยินพระสุรเสียงอันดังมาจากสวรรค์ตรัสแก่เขาว่า “จงขึ้นมาที่นี่”
และเขาทั้งสองก็ขึ้นไปยังสวรรค์ในเมฆ และบรรดาศัตรูของเขาทั้งหลายก็เห็นเขา
และในโมงเดียวกันนั้นก็เกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ และหนึ่งในสิบส่วนของนครก็พังทลายลง
และในแผ่นดินไหวนั้นมีมนุษย์ตายเจ็ดพันคน ส่วนคนที่เหลืออยู่นั้นก็เกิดความหวาดกลัว
และถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าแห่งสวรรค์ วิวรรณ์ 11:12, 13

ดาเนียลพบที่หกระบุงการประทับตราประชากรของพระเจ้า แต่โดยเฉพาะเจาะจงยิ่งกว่านั้น
คือกล่าวถึงการลงโทษสมพันธ์รัฐของ “เหล่าประธาน เจ้าเมือง และเจ้านาย ที่ปรึกษา และนายกอง”
ซึ่งหลอกลวงกษัตริย์ให้ประหารดาเนียล การล่อลวงกษัตริย์ (ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของรัฐ)
เป็นหัวข้อเชิงพยากรณ์ที่สำคัญ ซึ่งประกอบด้วยพยานเชิงพยากรณ์หลายประการ
ต่างจากเนบูกัดเนสซาร์ในบทที่สาม หรือเบลซัสซาร์ในบทที่ห้า
ซึ่งทั้งสองต่างไม่ตระหนักถึงดาเนียลและพยานทั้งสามจนกระทั่งภายหลังเมื่อวิกฤตมาถึงแล้ว การที่ดาร์อิสทรง
“โปรดปราน” ดาเนียลล่วงหน้าก่อนเกิดวิกฤต บ่งชี้ถึงบริบทที่แตกต่างกันของวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์

ดาเนียลได้รับการ “โปรดปราน” เหนือประธานอีกสองคนนั้น
และประธานทั้งสามก็อยู่เหนือเจ้านายทั้งหนึ่งร้อยยี่สิบคน
ดาเนียลถูกนำมาเปรียบเทียบเป็นหลักกับบรรดาประธานและเจ้านาย
และท่านได้รับความโปรดปรานเหนืออีกสองคนนั้น
ซึ่งก่อตัวเป็นสมพันธ์แห่งการล่อลวงที่มีจำนวนห้าเป็นสัญลักษณ์แทน (หญิงพรหมจารีเซลาห้าคน)

ดาร์อิสทรงเห็นชอบที่จะตั้งเจ้าเมืองหนึ่งร้อยยี่สิบคนไว้เหนือราชอาณาจักร
เพื่อให้ปกครองทั่วราชอาณาจักรนั้น และเหนือเจ้าเมืองเหล่านี้ทรงตั้งประธานสามคน
ซึ่งดาเนียลเป็นคนหนึ่งที่หนึ่ง เพื่อให้เจ้าเมืองทั้งหลายถวายรายงานแก่พวกเขา
และกษัตริย์จะมิได้รับความเสียหายใด ๆ
แล้วดาเนียลผู้นี้ได้รับการยกย่องเหนือกว่าประธานและเจ้าเมืองทั้งหลาย
เพราะมีจิตใจอันประเสริฐอยู่ในท่าน และกษัตริย์ทรงดำริจะตั้งท่านไว้เหนือราชอาณาจักรทั้งหมด
แล้วประธานและเจ้าเมืองทั้งหลายจึงพยายามหาเหตุฟ้องดาเนียลในเรื่องราชการ
แต่หาได้พบเหตุหรือความผิดประการใด เพราะท่านสัตย์ซื่อ
และไม่พบความผิดพลาดหรือความบกพร่องใด ๆ ในท่าน แล้วคนเหล่านั้นจึงกล่าวว่า
“เราจะหามูลเหตุฟ้องดาเนียลผู้นี้ไม่ได้เลย
เว้นแต่เราจะพบเหตุต่อสู่เขาในเรื่องธรรมบัญญัติแห่งพระเจ้าของเขา” ดาเนียล 6:1-5

ดาร์อิสถูกใช้เพื่อเป็นภาพประกอบของการล่อลวงอันหนึ่งที่ถูกระงับต่อกษัตริย์
ซึ่งเป็นตัวแทนของกษัตริย์ทั้งสิบ (สหประชาชาติ) ในปลายพิภพ
การล่อลวงนั้นมีส่วนก่อให้เกิดความซังกษัตริย์ทั้งสิบ (สหประชาชาติ) แสดงต่อหญิงแพศยา (สันตะปาปา)
ซึ่งเป็นเหตุให้พวกเขา “ทำให้นางร้างเปล่าและเปลือยกาย” และ “กินเนื้อของนาง และเผานางเสียด้วยไฟ”

และเขาสิบเขาที่ท่านเห็นบนสัตว์ร้ายนั้น จะเกลียดชังหญิงแพศยาผู้นั้น
และจะกระทำให้นางร้างเปล่าและเปลือยเปล่า และจะกินเนื้อของนาง และจะเผานางเสียด้วยไฟ
เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงดลใจพวกเขาให้กระทำตามพระประสงค์ของพระองค์ และให้พร้อมใจกัน
และมอบราชอาณาจักรของตนแก่สัตว์ร้าย จนกว่าพระวณะของพระเจ้าจะสำเร็จ
และหญิงที่ท่านเห็นนั้นก็คือนครใหญ่ซึ่งครอบครองเหนือบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก วิวรรณ์ 17:16-18

สหประชาชาติ (อาณาจักรที่เจ็ด) จะทำลายสันตะปาปา
แม้ว่าเมื่อไม่นานมานี้พวกเขาเพิ่งได้มอบอาณาจักรของตนแก่เธอไปก็ตาม เพราะพวกเขาครอบครองอยู่เพียง
“ชั่วขณะหนึ่ง”

และมีพระราชเจ็ดองค์: ห้าองค์ได้ล่องลับไปแล้ว และองค์หนึ่งเป็นอยู่ และอีกองค์หนึ่งยังมีได้มา;
และเมื่อพระองค์เสด็จมาแล้ว พระองค์จะต้องดำรงอยู่เพียงชั่วระยะเวลาสั้น ๆ วิวรณ์ 17:10

ณ เวลากฎหมายวันอาทิตย์ อาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์
คือสัตว์ร้ายจากแผ่นดินในวิวรณ์บทที่สิบสาม (สหรัฐอเมริกา)
เพิ่งสิ้นสุดการครอบครองของตนตลอดเจ็ดสิบปีเชิงสัญลักษณ์
ซึ่งในช่วงเจ็ดสิบปีเชิงสัญลักษณ์นั้นตามอิสยาห์บทที่ยี่สิบสาม อาณาจักรที่ห้าแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์
คือสัตว์ร้ายจากทะเลในวิวรณ์บทที่สิบสาม (สันตะปาปา) ได้ถูกลี้ภัยไป.

และต่อมาในวันนั้น เมืองไทระจะถูกกลืนเสียเจ็ดสิบปี ตามจำนวนวันแห่งกษัตริย์องค์หนึ่ง
ครั้นสิ้นเจ็ดสิบปีแล้ว เมืองไทระจะขับร้องอย่างหญิงแพศยา “จงหยิบพินเทียไปรอบเมืองเกิด
เจ้าหญิงแพศยาผู้ถูกกลืน จงบรรเลงทำนองไพเราะ ร้องเพลงมาก ๆ เพื่อเจ้าจะเป็นที่ระลึก”
และต่อมาเมื่อสิ้นเจ็ดสิบปีแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาเยี่ยมเยียนเมืองไทระ
และนางจะกลับไปสู่ค้ำจ้งของตน
และจะลวงประเวณีกับบรรดาราชอาณาจักรทั้งสิ้นของโลกที่อยู่บนพื้นพิภพ อิสยาห์ 23:15-17

เมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย์ อาณาจักรที่เจ็ดแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ คือกษัตริย์สิบองค์
(องค์การสหประชาชาติ) จะเริ่มครอบครองราชย์ แต่เพียงชั่วระยะเวลาสั้น ๆ เท่านั้น
เพราะกษัตริย์เอกแห่งกษัตริย์สิบองค์นั้น
จะเริ่มดำเนินงานบังคับให้ทั่วทั้งโลกเข้ามาอยู่ภายใต้โครงสร้างของสัตว์ร้าย
ซึ่งเป็นการผสมผสานกันของคริสตจักรและรัฐ และมีสัญลักษณ์เป็นรูปของสัตว์ร้ายนั้น

แล้วข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดิน มันมีเขาสองเขาเหมือนลูกแกะ
และมันพูดดังพญานาค และมันใช้อำนาจทั้งสิ้นของสัตว์ร้ายตัวแรกต่อหน้ามัน
และทำให้แผ่นดินโลกกับบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในนั้นนมัสการสัตว์ร้ายตัวแรก
ซึ่งบาดแผลถึงตายของมันได้รับการรักษาให้หาย และมันกระทำการอัศจรรย์ยิ่งใหญ่
จนถึงทำให้ไฟตกลงมาจากฟ้าสู่แผ่นดินโลกต่อหน้ามนุษย์ทั้งหลาย
และมันล่อลวงบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกด้วยหมายสำคัญเหล่านั้น
ซึ่งมันมีอำนาจกระทำต่อหน้าสัตว์ร้ายนั้น
โดยกล่าวแก่บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกให้สร้างรูปของสัตว์ร้าย
ซึ่งมีบาดแผลจากดาบและยังมีชีวิตอยู่ วิวรณ์ 13:11-14

องค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งของสัญลักษณ์สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากแผ่นดิน (สหรัฐอเมริกา)
ซึ่งเริ่มต้นดังลูกแกะและลงท้ายด้วยการพูดดังพญานาค คือการที่มันพูด
การพูดในเชิงคำพยากรณ์ซึ่งถึงการกระทำของอำนาจฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายตุลาการ

“การที่ประชาชาติกล่าวนั้น คือการกระทำของฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายตุลาการของมัน” The Great
Controversy, 443.

เมื่อสหรัฐอเมริกาได้กล่าวเป็นครั้งแรกดังลูกแกะ ก็ได้ก่อกำเนิดรัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐอเมริกา อันเป็นการสถาป
นาแผ่นดินแห่งที่ลี้ภัยสำหรับบรรดาผู้ที่หลบหนีการข่มเหงของสันตะปาปาและบรรดากษัตริย์แห่งยุโรป

และแผ่นดินโลกได้ช่วยหญิงนั้นไว้ และแผ่นดินโลกได้อำพรางปากของตน
และกลิ่นกระแสน้ำซึ่งพญานาคได้พ่นออกมาจากปากของมัน วารุณ 12:16

เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาสัญลักษณ์เจ็ดสิบปี สัตว์ร้ายจากแผ่นดินก็กล่าวขึ้นอีกครั้ง แต่คราวนี้กล่าวดั่งมังกร
ขณะมันบังคับให้มีการนมัสการในวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นเครื่องหมายแห่งอำนาจของสันตะสำนัก
เมื่อมีการบังคับใช้เครื่องหมายแห่งอำนาจของสันตะสำนัก สันตะสำนักก็ถูกระลึกถึง และนางก็ถูกระลึกถึง
เมื่อพระบัญญัติซึ่งไม่ควรถูกลืมเลือนเป็นอันขาด ถูกทำให้เป็นสิ่งผิดกฎหมายที่จะถือปฏิบัติ

จงระลึกถึงวันสะบาโต เพื่อถือว่ในวันนั้นบริสุทธิ์ เจ้าจงทำงานทั้งสิ้นของเจ้าในหกวัน
แต่วันที่เจ็ดนั้นเป็นสะบาโตแด่พระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า ในวันนั้นเจ้าจะต้องไม่ทำงานใด ๆ ทั้งตัวเจ้าเอง
บุตรชายของเจ้า บุตรสาวของเจ้า คนใช้ชายของเจ้า คนใช้หญิงของเจ้า สัตว์ใช้งานของเจ้า
หรือคนต่างด้าวที่อยู่ภายในประตูเมืองของเจ้า เพราะว่าในหกวันพระยาห์เวห์ทรงสร้างฟ้าและแผ่นดิน ทะเล
และสรรพสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในนั้น และทรงหยุดพักในวันที่เจ็ด
เพราะฉะนั้นพระยาห์เวห์จึงทรงอวยพระพรวันสะบาโต และทรงตั้งไว้ให้บริสุทธิ์ อพยพ 20:8-11

จากนั้นการละทิ้งความเชื่อระดับชาติก็ตามมาด้วยความพินาศระดับชาติ
และอำนาจทั้งสามที่นำโลกไปสู่อารมาเกิดโดนก็ร่วมมือกัน.

“โดยกฤษฎีกาที่บังคับใช้การสถาปนาระบอบสันตะปาปาอันเป็นการละเมิดต่อพระราชบัญญัติของพระเจ้า
ชาติของเราจะตัดขาดตนเองจากความชอบธรรมอย่างสิ้นเชิง
เมื่อโปรเตสแตนต์จะเหยียดมือของตนข้ามห้วงลึกไปจับมือกับอำนาจแห่งโรม
เมื่อเขาจะเอื้อมข้ามเหวลึกไปประสานมือกับลัทธิทรงวิญญูญาณ
เมื่อภายใต้อิทธิพลของการรวมตัวกันเป็นสามประการนี้
ประเทศของเราจะปฏิเสธทุกหลักการแห่งรัฐธรรมนูญของตนในฐานะรัฐบาลโปรเตสแตนต์และสาธารณรัฐ
และจะจัดให้มีการเผยแพร่ความเท็จและความลวงของสันตะปาปา
เมื่อนั้นเราขอมารู้ได้ว่าเวลาแห่งการกระทำอันน่าอัศจรรย์ของชาตานั้นมาถึงแล้ว และอวสานก็อยู่ใกล้แล้ว”
Testimonies, volume 5, 451.

เมื่อ “โปรเตสแตนต์นิยม” (สหรัฐอเมริกา), “อำนาจโรมัน” (วาติกัน) และ “ลัทธิทรงวิญญูญาณ”
(องค์การสหประชาชาติ) จับมือกันในกฎหมายวันอาทิตย์ พวกเขา ก็เริ่มนำโลกไปสู่อารมาเกิดโดน
ซึ่งถูกแสดงให้เห็นว่าเริ่มต้นด้วยการบีบบังคับโลกให้ยอมรับอำนาจของรัฐบาลโลกเดียว
อันประกอบด้วยคริสตจักรและรัฐ โดยที่คริสตจักรเป็นฝ่ายควบคุมความสัมพันธ์ดังกล่าว
อำนาจแห่งการอัศจรรย์ซึ่งถูกใช้โดยสัตว์ร้ายจากแผ่นดิน
ไม่เพียงพอให้เกิดการล่วงประเวณีของหญิงแพศยาแห่งเมืองไทรกะกับบรรดาภคินีแห่งแผ่นดินโลกเท่านั้น
แต่ยังบังคับให้เกิด “การพูด” ของรูปเคารพของสัตว์ร้ายทั่วโลกด้วย ตามคำนิยามเชิงพยากรณ์
นี้หมายความว่า รัฐบาลโลกเดียวจะต้องมีฝ่ายนิติบัญญัติ (ตั้งอยู่ที่นิวยอร์ก) และฝ่ายตุลาการ (ตั้งอยู่ที่กรุงเฮก)

และมันล่อลวงบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกด้วยหมายสำคัญทั้งหลายที่มันได้รับอำนาจให้กระทำต่อ
หน้าสัตว์ร้ายนั้น โดยกล่าวแก่บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกให้สร้างรูปของสัตว์ร้ายนั้นขึ้น
คือสัตว์ร้ายที่มีบาดแผลจากดาบและยังมีชีวิตอยู่ และมันได้รับอำนาจให้เป่าลมหายใจแก่รูปของสัตว์ร้าย
เพื่อให้รูปของสัตว์ร้ายนั้นทั้งพูดได้ และทำให้บรรดาผู้ที่ไม่ยอมนมัสการรูปของสัตว์ร้ายนั้นต้องถูกฆ่า
และมันบังคับคนทั้งปวง ไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ มังมีหรือยากจน ไทหรือทาส
ให้รับเครื่องหมายไว้ที่มือขวาหรือที่หน้าผากของตน เพื่อที่ไม่มีผู้ใดจะซื้อหรือขายได้
นอกจากผู้ที่มีเครื่องหมายนั้น หรือมีชื่อของสัตว์ร้าย หรือมีเลขแห่งชื่อของมัน นี่แหละเป็นสติปัญญา
ให้ผู้ที่มีความเข้าใจคำนวณเลขของสัตว์ร้ายนั้น เพราะว่าเป็นเลขของมนุษย์คนหนึ่ง
และเลขนั้นคือหกร้อยหกสิบหก วารุณ 13:14-18

สัตว์ร้ายจากแผ่นดิน (สหรัฐอเมริกา) จะล่อลวงคนทั้งโลกให้ยอมรับรูปเคารพของสัตว์ร้ายในระดับทั่วโลก ซึ่งก็คือรูปเคารพเดียวกันนั้นที่สหรัฐอเมริกาได้ก่อรูปขึ้น ขณะที่นำไปสู่และในที่สุดก็บังคับใช้กฎหมายวันอาทิตย์ จากนั้นมันจะมอบอำนาจแก่รัฐบาลโลกเดียวให้บังคับใช้กฎหมายของตนภายใต้บทลงโทษถึงตาย และ/หรือบทลงโทษทางเศรษฐกิจ การล่อลวงกษัตริย์ดาร์วิส เป็นสัญลักษณ์ของการล่อลวงบรรดากษัตริย์ซึ่งถูกระบุซ้ำแล้วซ้ำเล่าในคำพยากรณ์ เพราะเมื่อสัตว์ร้ายจากแผ่นดินเริ่มบีบบังคับให้โลกยอมรับรัฐบาลโลกเดียว ข้อโต้แย้งที่ถูกใช้เพื่อบังคับให้โลกยอมรับการจัดระเบียบดังกล่าว ก็คือว่าอำนาจที่ได้ทำให้ประชาชาติทั้งหลายโกรธเคือง (อิสลาม) จะต้องถูกต่อต้านด้วยสงครามทั่วโลก

สหรัฐอเมริกาบังคับใช้เครื่องหมายแห่งอำนาจของสันตะปาปา เพราะการพิพากษาของพระเจ้าได้นำสหรัฐอเมริกาเข้าสู่ภาวะวิกฤตเช่นนั้น อันนำไปสู่กฎหมายวันอาทิตย์ จนมีการเสนอทางออกว่า โดยการหวนกลับไปหาพระแห่งคาทอลิกนิยม ความยากลำบากทางเศรษฐกิจซึ่งทวีเพิ่มขึ้นจะสิ้นสุดลง แต่เมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย์ ศัตรูที่ได้ลอบแทรกเข้ามาทางกำแพงชั้นล่างก็นำการพิพากษาแห่งความพินาศของชาติมาให้

“แล้วผู้ล่อลวงยิ่งใหญ่จะชักจูงมนุษย์ให้เชื่อว่าผู้ที่ปรณินัดิพระเจ้าคือผู้ที่ก่อให้เกิดความชั่วร้ายเหล่านี้ คนชั้นที่ได้ช่วยให้สวรรค์ทรงกริ้วจะกล่าวโทษความทุกข์ยากทั้งสิ้นของตนแก่บรรดาผู้ซึ่งการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นการตำหนิตัดเยียนผู้ละเมิดอยู่เนื่องนิตย์ จะมีการประกาศว่ามนุษย์กำลังกระทำผิดต่อพระเจ้าโดยการละเมิดสละบาโตวันอาทิตย์ ว่าบาปนี้ได้นำมาซึ่งภัยพิบัติทั้งหลายซึ่งจะไม่ยุติจนกว่าจะมีการบังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์อย่างเคร่งครัด และว่าบรรดาผู้ที่เสนอข้อเรียกร้องของพระบัญญัติข้อที่สี่ ซึ่งโดยเหตุนี้ได้ทำลายความเคารพต่อวันอาทิตย์นั้น เป็นผู้ก่อความวุ่นวายแก่ประชาชน ชัดขวางการกลับคืนสู่ความโปรดปรานของพระเจ้าและความเจริญรุ่งเรืองฝ่ายโลก ดังนั้นคำกล่าวหาที่ครั้งโบราณได้ยกขึ้นกล่าวโทษผู้รับใช้ของพระเจ้าจะถูกกล่าวซ้ำอีกบนเหตุผลที่มีมูลพอ ๆ กันว่า ‘อยู่มาเมื่ออาหับเห็นเอลียาห์ อาหับจึงกล่าวแก่ท่านว่า เจ้านี้หรือคือผู้ที่นำความเดือดร้อนมาสู่อิสราเอล? และท่านตอบว่า ข้าพเจ้าไม่ได้ก่อความเดือดร้อนแก่อิสราเอล แต่ท่านกับวงศ์วานบิดาของท่านต่างหาก เพราะท่านทั้งหลายได้ละทิ้งพระบัญญัติของพระยาห์เวห์ และท่านได้ติดตามพวกพระบาอัล’ 1 พงศกษัตริย์ 18:17, 18 เมื่อความโกรธของประชาชนถูกปลุกเร้าขึ้นด้วยข้อกล่าวหาอันเป็นเท็จ พวกเขาจะดำเนินวิถีทางต่อบรรดาทูตของพระเจ้าในลักษณะที่คล้ายคลึงอย่างยิ่งกับที่อิสราเอลผู้ทรยศได้กระทำต่อเอลียาห์” สงครามครั้งยิ่งใหญ่, 590.

ใน “ชีวโม่ง” แห่ง “แผ่นดินไหวใหญ่” ในพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบเอ็ด “รีบัต” ประการที่สามของอิสลาม ซึ่งก็คือแดรไบท์ที่เจ็ดนั้นด้วย จะตั้งขึ้นในเวลานั้น และจะทำให้บรรดาประชาชาติโกรธเคือง ความโกรธเคืองของประชาชาติทั้งหลายต่ออิสลามนั้นจะถูกใช้เพื่อหลอกลวงโลกให้ยอมรับคำสัญญาอันว่างเปล่าเดียวกันกับที่เพิ่งล้มเหลวมาแล้วสำหรับสัตว์ร้ายจากแผ่นดิน คำสัญญาอันว่างเปล่านั้นคือว่า โดยการยอมอยู่ใต้อำนาจของคาทอลิก ดังที่มีเครื่องหมายแห่งอำนาจของสันตะปาปาเป็นตัวแทน การพิพากษาของพระเจ้าที่ทวีขึ้นจะยุติลง คำสัญญานั้น ซึ่งได้พิสูจน์แล้วว่าไร้ผลสำหรับสหรัฐอเมริกา จะถูกนำมาใช้ต่อไปเป็นคำสัญญาแก่โลกที่กำลังตื่นตระหนก.

จะมีการเร่งเร้าให้เชื่อว่า หากบรรดาประชาชาติแห่งโลกเพียงแต่ยินยอมพร้อมใจกัน และยอมให้มีการสถาปนารัฐบาลโลกเดียวขึ้นเพื่อจัดการกับสงครามที่อิสลามนำมาแล้ว เสถียรภาพก็จะหวนกลับมา

อิสลามคืออำนาจที่พระคัมภีร์ระบุว่าเป็นสิ่งซึ่งทำให้มนุษย์ทุกคนรวมตัวกันเพื่อต่อต้านอิสลาม แต่การรวมตัวกันนั้นเองคือการล่อลวงชั้นสูงสุดของบรรดาภคินี

และทูตสวรรค์ของพระยาห์เวห์ตรัสแกนางว่า ดูเถิด เจ้ามีครรภ์ และจะคลอดบุตรชายคนหนึ่ง และจะเรียกนามของเขาว่าอิชมาเอล เพราะพระยาห์เวห์ทรงไต่ถามความทุกข์ลำบากของเจ้า และเขาจะเป็นดังคนป่าเถื่อน มือของเขาจะต่อสู้กับทุกคน และมือของทุกคนจะต่อสู้กับเขา และเขาจะอาศัยอยู่ต่อหน้าพี่น้องทั้งปวงของเขา ปฐมกาล 16:11, 12.

อิชมาเอลเป็นบิดาฝ่ายวิญญาณของศาสนาอิสลาม เป็นความจริงที่ว่าโมฮัมเหม็ด ผู้เป็นบิดาของศาสนาอิสลาม มิได้ปรากฏขึ้นในประวัติศาสตร์จนกระทั่งถึงศตวรรษที่เจ็ด แต่ชนชาติที่เป็นรูปธรรมในสมัยโบราณนั้นคือสิ่งที่พระยาห์เวห์ใช้เพื่อเป็นตัวแทนของผู้คนฝ่ายวิญญาณในวาระสุดท้าย

พระยาห์เวห์ พระมหากษัตริย์แห่งอิสราเอล และพระผู้ไถ่ของเขา คือพระยาห์เวห์จอมโยธา ตรัสดังนี้ว่า เราเป็นเบื้องต้น และเราเป็นเบื้องปลาย และนอกจากเราแล้วไม่มีพระเจ้า และผู้ใดเล่าที่จะร้องประกาศเหมือนเรา และจะสำแดงเรื่องนั้น และจัดเรียงไว้ต่อหน้าเรา ตั้งแต่เราทรงสถาปนาชนชาติโบราณนั้น? และสิ่งทั้งหลายที่กำลังจะมาถึง และที่จะบังเกิดขึ้นนั้น ก็ให้เขาทั้งหลายสำแดงแก่พวกเขาเถิด อิสยาห์ 44:6, 7

ก่อนที่อิชมาเอลจะถือกำเนิด เขาก็ได้รับการตั้งชื่อและมีการระบุบทบาทเชิงพยากรณ์ของเขาไว้แล้ว มือของบรรดาผู้สืบสายฝ่ายจิตวิญญาณของเขาจะ "ต่อสู้กับทุกคน และมือของทุกคน" จะต่อสู้กับ "เขา" และตรงกันข้ามกับคำสอนอันโง่เขลาของลัทธิเสรีนิยมก้าวหน้า พระคัมภีร์สอนว่าอิชมาเอลจะ "อาศัยอยู่ต่อหน้าบรรดาพี่น้องทั้งสิ้นของตน" พวกเขาไม่ได้หลอมรวมเข้ากับวัฒนธรรมที่อยู่รายรอบตน แต่กลับกัน หลายคนกลับประณามวัฒนธรรมนั้น คัดค้านวัฒนธรรมนั้น และโจมตีวัฒนธรรมนั้น จิตวิญญาณของอิชมาเอลคือ "เขา" จะ "เป็นคนป่าเถื่อน" แนวคิดที่ว่ามีชนชั้นอันสันติในศาสนาอิสลามนั้น มิได้รับการอ้างไว้ทั้งในพระวจนะของพระเจ้า หรือในคัมภีร์อัลกุรอาน.

การล่อลวงของประธานาธิบดีสองคนและเจ้านายหนึ่งร้อยยี่สิบคนในดาเนียลบทที่หก กำลังชี้ให้เห็นถึงการล่อลวงซึ่งจะถูกนำมาสู่ภคินีสิบองค์ เมื่อพวกเขาถูกชักนำให้เชื่อว่า วัตถุประสงค์และความเร่งด่วนในการสถาปนารัฐบาลโลกหนึ่งเดียวภายใต้การควบคุมของโรม ก็เพื่อรับมือกับวิกฤตที่ทวีความรุนแรงขึ้นของสงครามอิสลาม ซึ่งเป็น "วิบัติ" ประการที่สาม เมื่อรูปของสัตว์ร้ายถูกตั้งขึ้นและได้รับอำนาจให้ "พูด" แล้ว โลกจะได้ค้นพบเมื่อสายเกินไปว่า จุดประสงค์ของสันตะปาปาคือการจัดการกับผู้ที่ยึดถือวันสะบาโตวันที่เจ็ด (ดาเนียล) มิใช่ศัตรูที่ลึกลับเข้ามาทางกำแพงด้านใต้ซึ่งไร้การป้องกัน.

"พระวจนะของพระเจ้าได้ทรงให้คำเตือนถึงภัยอันใกล้จะมาถึงแล้ว; หากคำเตือนนี้ถูกเพิกเฉย โลกโปรเตสแตนต์จะได้เรียนรู้ว่าจุดมุ่งหมายที่แท้จริงของกรุงโรมคืออะไร ก็ต่อเมื่อสายเกินไปที่จะหนีจากบ่วงแร้วนั้น นางกำลังเติบโตขึ้นสู่อำนาจอย่างเงียบ ๆ หลักคำสอนของนางกำลังแผ่อิทธิพลอยู่ในหอประชุมฝ่ายนิติบัญญัติ ในคริสตจักรต่าง ๆ และในจิตใจของมนุษย์ นางกำลังก่อสร้างโครงสร้างอันสูงตระหง่านและมหิมาของนางไว้ ซึ่งภายในที่เร้นลับนั้น การขมเหงของนางในอดีตจะถูกกระทำซ้ำอีก นางกำลังเสริมกำลังของตนอย่างลอบเร้นและโดยไม่มีผู้ใดระแวงสงสัย เพื่อส่งเสริมจุดประสงค์ของตนเองเมื่อถึงเวลาที่นางจะลงมือโจมตี สิ่งทั้งปวงที่นางปรารถนาคือที่มั่นอันได้เปรียบ และบัดนี้สิ่งนั้นก็กำลังถูกมอบให้นางแล้ว อีกไม่นานเราจะได้เห็นและจะได้ประสพว่าจุดมุ่งหมายขององค์ประกอบโรมันนั้นคืออะไร ผู้ใดก็ตามที่เชื่อและเชื่อฟังพระวจนะของพระเจ้า ผู้นั้นก็จะต้องเผชิญการติเตียนและการขมเหง" The Great Controversy, 581.

การล่อลวงของสหประชาชาติซึ่งดำเนินการโดยสันตะปาปา อันก่อให้เกิดการแก้แค้นตามใจของพวกเขา มักได้รับการถ่ายทอดเป็นภาพประกอบไว้ในพระคัมภีร์ และเรื่องของดาวิดส์เป็นตัวอย่างสำคัญประการหนึ่งของความจริงนี้ นี่เป็นการล่อลวงที่สำเร็จขึ้นก่อนในสหรัฐอเมริกา แล้วจึงถูกทำซ้ำไปทั่วโลก ความจริงนี้ได้รับการระบุไว้ในเรื่องของเอลิยาห์และเยเซเบล แล้วอีกครั้งในเรื่องของยอห์นผู้ให้บัพติศมาและเฮโรเดียส ตลอดจนในการตรึงกางเขนพระคริสต์ การที่อิสลามปลุกเร้าความโกรธของบรรดาประชาชาติเป็นกลยุทธ์ที่อำนาจสันตะปาปาใช้ ซึ่งจัดหาฐานที่ได้เปรียบแก่นางสำหรับการโจมตีผู้รักษารับสะบาโตทั่วโลก

การกล่าวถึงศาสนาอิสลามเป็นครั้งแรกคือการนำอิชมาเอลเข้าสู่พระคัมภีร์ และบทบาทของศาสนาอิสลามที่ถูกระบุไว้ในวาระสุดท้ายของโลก คือการทำให้โลกตกอยู่ในความตื่นตระหนกอย่างทั่วถึง เพื่อให้ผู้คนจะยอมรับข้อเสนอใด ๆ ก็ตามว่าเป็นทางออก และสิ่งนี้เองที่ทำให้การล่อลวงสามารถสัมฤทธิ์ผลได้ การล่อลวงนั้นคือสิ่งที่กระตุ้นให้องค์การสหประชาชาติ (กษัตริย์ทั้งสิบ) ปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระเจ้า และเห็นพ้องที่จะมอบอาณาจักรของตน (อาณาจักรที่เจ็ด) แก่สันตะสำนัก (สัตวร้าย)

การล่อลวงที่ดาวิดส์เป็นภาพประกอบไว้ และบรรดาแนวคำพยากรณ์อื่น ๆ นั้น ครอบคลุมถึงบทบาทของอิสลามในการปลุกเร้าบรรดาประชาชาติให้กรีธาทัพ เหตุผลสูงสุดที่สันตะปาปาถูกทำลายโดยสหประชาชาติ และที่สำคัญไม่น้อยไปกว่านั้น ยังระบุถึงสถานการณ์แวดล้อมปริศนาของอาณาจักรที่แปด ซึ่งเป็นหนึ่งในเจ็ดที่ถูกสถาปนาขึ้นให้เป็นศิระแห่งบาบิโลนสมัยใหม่ด้วย

ดาเนียลในถ้ำสิงโตเป็นภาพแทนเชิงพยากรณ์ที่ซับซ้อนยิ่ง แต่ความเข้าใจจะมีได้ก็ต่อเมื่อประยุกต์ใช้ระเบียบวิธี "บรรทัดซ้อนบรรทัด" เท่านั้น

เราจะดำเนินต่อในดาเนียลบทที่หกในบทความถัดไป

“เมื่อเราในฐานะประชากรเข้าใจว่าหนังสือเล่มนี้มีความหมายต่อเราอย่างไร จะเห็นการฟื้นฟูครั้งยิ่งใหญ่เกิดขึ้นท่ามกลางเรา” Testimonies to Ministers, 113.